

Назар Миколайович Корняк

Застосування сучасних креативних методичних моделей навчання співу студентської молоді у закладах вищої освіти

УДК 378.147:784]:004.9

DOI <https://doi.org/10.24195/artstudies.2026-2.28>

Назар Миколайович Корняк
аспірант кафедри інструментального виконавства, оркестрового диригування та педагогіки мистецтва
Українського державного університету імені Михайла Драгоманова
ORCID: 0009-0007-9269-6357

Дата першого надходження статті до видання: 31.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 27.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026

У статті представлено аналіз сучасних методичних моделей навчання співу, у тому числі креативних зразків; розкритті науково-теоретичні засади їх застосування, приклади створення власних модифікацій викладання вокалу молоді задля подальшої їх реалізації у виконавсько-просвітницькій діяльності; обґрунтовані результати дослідницьких розвідок вокалістів-педагогів різних країн та узагальнений відповідний науково-практичний досвід. Встановлено специфічні риси сучасних креативних методичних систем вокального навчання задля розв'язання поставленої мети; доведено ефективність результативності запропонованих методологічних засад завдяки застосуванню апробованих наукових психолого-педагогічних, спеціально-професійних висновків вищої мистецько-педагогічної освіти, концепції оновлення та модифікації конкретних міжнародних сучасних методичних моделей навчання співу студентської молоді. Представлена методологічна концепція склала підґрунтя для узагальнення креативних методичних моделей викладання вокалу з метою їх реалізації у самостійній виконавсько-просвітницькій діяльності.

Висвітлено низку теоретичних висновків всесвітньо відомих вокалістів-педагогів світу, обґрунтовано перспективність застосування різноманітних підходів до розвитку співацьких здібностей та голосового апарату суб'єктів мистецької освіти та навчання співу. Запропоновано урахування інтелектуальних можливостей полінаукової рефлексії фахівців вокального мистецтва задля застосування набутого міжнародного методичного досвіду; обґрунтовано використання традиційних джерел розвитку національних вокальних шкіл, шляхів становлення їх професійної самостійності, спроможність збагачення традиційних методик, історично усталених теоретичних концепцій розвитку голосового апарату людини.

Узагальнено зміст сучасних креативних методик викладачів-вокалістів, доведено прогресивний вплив надання свободи співацькому голосу. Пропонуються перспективні ідеї розв'язання зазначеної проблеми за рахунок єдності науково-методичних здобутків викладачів вокалу. Представлена результативність подальшого удосконалення та осучаснення вокальних методичних моделей навчання співу студентської молоді, можливого утворення міжнародної методологічної бази моделей вокального навчання задля збагачення світової вокальної культури.

Ключові слова: співак, суб'єкт мистецької освіти, креативні вокальні методики, методична модель, вокальне навчання.

Постановка проблеми. Фіксація різноспрямованих наукових досліджень з питань навчання співу, аналіз існуючих методик вокального навчання, поглиблення напрямів дослідження та створення креативних новітніх методик доводить багатозначність самого мистецтва співу, шляхів його удосконалення та рефлексії педагогами-вокалістами практичних досягнень у цій галузі.

Педагогічна наука та практика відрізняється активним використанням інформаційного простору для обміну практичними результатами мистецької освіти, сучасними методичними моделями навчання співу студентської молоді у закладах вищої освіти. Підґрунтям сучасних креативних (новітніх) вокальних технологій, на думку Л. Тоцької є, перш за все, науково-методичні результати досліджень різних галузей знань, «дотичних до вокальної педагогіки (медицина, фізіологія, фонопедія, фоніатрія, акустика, психологія, нейролінгвістика)» (Totska, 2024: 52).

Одним із шляхів застосування вокальних методик стає їх вивчення, аналіз, рефлексія та винайдення власних креативних засобів навчання співу,

розвитку голосового апарату співака та вільне володіння ним у виконавсько-педагогічній діяльності. Як підкреслює J. Williams, – «вокаліст повинен мислити не звуками, а смислами, які ці звуки передають» (Williams, 2018:54).

Аналіз актуальних досліджень. Вивчення та аналіз матеріалів з вокального мистецтва дозволяє знайомитись із цікавими знахідками, освітніми проектами, шляхами удосконалення та оновлення відомих поглядів педагогів-вокалістів, полемізувати задля створення нових цікавих креативних способів вокального навчання та виховання молоді. Розкриття деяких змін методичних висновків у своєму дослідженні вокальних теорій пропонує Л. Тоцька. Дослідниця наводить приклади теорії М. Гарсіа-сіна (засновник міоеластичної теорії співу, який об'єднав анатомічні дослідження голосу, принципи дихання та методику навчання, що стала підґрунтям сучасної вокальної педагогіки, та базується на вивченні роботи гортані та резонаторів). Авторка наводить його думку, що «джерелом звукоутворення є голосові зв'язки» (Totska, 2024: 53), подає наукові гіпотези (початок ХХ ст.) відомих фізіологів,

що були висунуті та згодом підтверджені розробниками нейрохронастичної теорії співу (Р. Юссон, франц. фізіолог і психолог), «що голосові зв'язки є тільки гортанними складками, з їх пластичними і рухливими властивостями» (Totska, 2024: 53), що регулюють тиск повітряного струменю. Сам же «звук спочатку утворюється в трахеї та бронхах» (Totska, 2024: 53), а зв'язки удосконалює цей звуковий потік (Totska, 2024: 53).

О. Ігна (2025) пропонує у своїй методиці робити акцент на індивідуалізації навчання вокалу, використанні сучасних цифрових технологій. С. Муравіцька (2022) надає змістовий синтез академічного та естрадного вокалу, сучасного вокального виконавства у поєднанні з класичною співацькою традицією, розкриваючи особливості методико-педагогічного контексту; узагальнюється практичний досвід педагогів-новаторів, американського фахівця С. Ріггса, які відрізняються оригінальністю поглядів на вокальне навчання; специфічну унікальну методичну модель візуального впливу на розвиток співацького голосу запропонувала Ся Цзінь (2019); Гуань Юе (2023) пропонує активізувати готовність до вокально-виконавської діяльності соліста-вокаліста; методикою розв'язання виконавських проблем вокалістів різних національностей опікувалась Н. Кьон (2021).

Сучасними проблемами співацького звукоутворення займалась К. Садолін (2000); спеціальної уваги українських фахівців заслуговують різні методичні підходи українських педагогів-вокалістів, серед них Т. Самая (2019), П. Тютюник (2015).

То ж, широка географія досліджень та їх теоретична глибина сприяють усвідомленню значущості та сучасності висновків. Висловлене обумовлює зацікавленість фахівців у визначенні унікальності методик, їх вивченні та можливих перспективах застосування фахівцями різних національностей, продовженні досліджень специфіки вокального навчання сучасними педагогами-вокалістами. Ми вирішили долучитись до вирішення деяких питань розвитку вокального виконавства, усвідомлення його значення для виховання молоді.

Мета статті полягає у представленні аналізу сучасних креативних методичних моделей навчання співу студентської молоді у закладах вищої освіти та розкритті науково-теоретичних засад їх застосування та створення власних модифікацій викладання вокалу суб'єктам мистецької освіти, що може зреалізуватися у виконавсько-просвітницькій діяльності молоді.

Методологія дослідження. Методологічні засади дослідження обґрунтовуються низкою дослідницьких методів вивчення, аналізу, систематизації, понятійного уточнення, узагальнення науково-практичного досвіду та усвідомлення специфіки сучасних креативних методичних систем вокального навчання задля розв'язання

поставленої мети. Ефективність результативності запропонованих методологічних засад забезпечується завдяки застосуванню апробованих наукових психолого-педагогічних, спеціально-професійних висновків вищої мистецько-педагогічної освіти, концепції оновлення, модифікації конкретних міжнаціональних сучасних методичних моделей навчання співу студентської молоді задля поглиблення термінологічного контенту ключових дефініцій. Представлена методологічна концепція склала підґрунтя для систематизації креативних методичних моделей викладання вокалу суб'єктам мистецької освіти з метою їх реалізації у самостійній виконавсько-просвітницькій діяльності.

Результати та їх обговорення. Створення новітніх технік, методичних систем, у тому числі, вокальних технологій завжди спирається на врахування усталених методики, набутих вокальних технік. Дослідники вокального навчання та його особливостей дійшли висновку, що «історичний аспект розвитку вітчизняних просвітницьких традицій вокального навчання стає показником рівня сучасної вокальної підготовки» (Totska, 2024: 50), навіть вважають їх «провідною тенденцією створення та впровадження креативних вокальних методик у практику фахової підготовки викладачів музичного мистецтва» (Totska, 2024: 50).

Вартує уваги, на думку І. Маркотенко, методика проведення занять з вокалу, П. Голубева, що передбачала психологічний підхід до творчого розвитку студентів, врахування їх психічного стану, рефлексії співацьких відчуттів, удосконалення власного звукоутворення, перспективи розкриття вокально-творчого потенціалу (Маркотенко, 1980).

Цікавою та корисною є методична праця («Повна вокальна техніка»), провідного західного вокального педагога К. Садолін, яка розкриває внутрішні механізми виконавського аспекту, зокрема вокальні прийоми та голосові ефекти, що використовуються у всіх музичних напрямках класичної та естрадної музики (джаз, рок, поп-напрями). Наукова новизна цього дослідження полягає у тому, що вперше деталізовано розкривається і пропонується новий методико-педагогічний підхід щодо аналізу сучасної вокальної техніки. На межі ХХ–ХХІ ст. сформувався класичний кросовер як результат поєднання класики та вокальної естради. Яскравими представниками цього напрямку на Заході стали Андреа Бочеллі, Сара Брайтман, Емма Шаплін, Алесандро Сафіна та ін. З появою звукової апаратури змінилися акустичні умови у роботі співаків. Технічне осучаснення вокального звучання потребувало певної корекції розв'язання питань базової постановки голосу та вокальної техніки. То ж, проблемами сучасного співацького звукоформування займалися К. Садолін (Данія), С. Ріггс (США), Н. Дрожжина і Т. Самая (Україна) та інші.

Значним внеском у вокальну методика стала методична розробка провідного педагога Кетрін Садолін («Повна вокальна техніка»), в якій пояснюються ключові моменти базової постановки голосу, характеризуються нові прийоми звукоформування, описуються голосові прийоми академічного та естрадного вокалу. З позицій термінологічного змісту методики К. Садолін важливим є вдосконалення професійної лексики сучасної вокальної педагогіки (Муравіцька, 2022: 174-179).

Привертає увагу дослідження Ся Цзін (Китай-Україна), в якому запропонована експериментальна методика «візуального моделювання фонації вокального звуку». Авторка сама є талановитою співачкою. Вона пропонує цікаві способи розвитку співацького голосу в процесі міжособистісної комунікації суб'єктів вокального навчання (педагога і студента). Завдяки запропонованим візуальним засобам досягається необхідна активізація відповідних ділянок голосового апарату, корегується процес звуковидобування. Це сприяє удосконаленню художньо-технічних умінь і навичок співака (Xia Jing, 2019).

Цікаво представлена методика навчання співу бельканто (Тоцька, 2013), організаційно-методична система удосконалення вокальної підготовки майбутніх учителів музики, що зорієнтована на формування сучасної проєкції звукосмислового співацького мислення. В основу поетапної реалізації цієї методики покладено дотримання історико-стильового і жанрового підходів у процесі вокальної підготовки, впровадження технології звукоутворення на принципах резонансної теорії мистецтва співу, варіативне використання комплексу методів навчання та форм підготовки. Доведено важливість одержаних результатів для подальшого розвитку теорії та методики постановки голосу (Тоцька, 2010).

Концептуальна позиція авторки базується на висновку, що підґрунтям креативних (новітніх) вокальних технологій є, перш за все, науково-методичні результати досліджень різних галузей знань, «дотичних до вокальної педагогіки (медицина, фізіологія, фонопедія, фоніатрія, акустика, психологія, нейролінгвістика)» (Totska, 2024: 52). Ці наукові досягнення дозволяють «розширити межі розуміння специфіки співацького процесу, створює модернові перспективи удосконалення опорних знань у мистецькій галузі, зокрема у найдоступнішому та органічному для особистості людини виді мистецької діяльності – вокально-виконавської» (Totska, 2024: 52-53).

Г. Стасько зауважує, що утворення надзвичайного природного тембру вокаліста та примарної зони (примарний тон) співацького голосу відбувається у трахеї (Стасько, 2011). Авторка доводить, що новітні міркування змінюють традиційне трактування співацького процесу. Це уможливує

впровадження креативних методик навчання за рахунок інтелектуалізації методології креативного мислення, що дозволяє створити глибоко професійне розуміння процесу голосоутворення на результат співацького процесу (Стасько, 2011).

Нам видається слушною думка Ingo Titze стосовно того, що індивідуальні параметри голосового апарату визначають специфіку всього навчального процесу (Titze, 2000).

Поруч з цим Л. Тоцька згадує про метод Т. Павленко, яка приділяє увагу використанню методів пропріорецепції (м'язово-тілесні рухи: тактування, гойдання, плескання, ін.) «для м'язового послаблення, відволікання від зайвого нервового напруження» (Totska, 2024: 53).

Варто зазначити, що українські методики вокального навчання відрізняється «широким спектром традиційних, оригінальних, креативних інноваційних підходів» до створення конкретних авторських систем підготовки вокалістів. Л. Тоцька розкриває у своєму дослідженні значний інтелектуальний потенціал української вокальної школи, наводить «значний обсяг перспективних концептуальних ідей, які здатні докорінно змінити традиційні, відомі науці уявлення про вокальну підготовку фахівців» (Totska, 2024: 54). Авторка не виключає дискусійний характер деяких методичних ідей. натомість уважає доречність розкриття «практичних тенденцій впровадження креативних персоніфікованих авторських методик»..., їх «презентації світовому науковому товариству з метою подальшого удосконалення професійної підготовки викладачів музичного мистецтва» (Totska, 2024: 54).

Заслугує на розгляд креативна методика вокального навчання П. Тютюнника. Він наголошує на тому, що «насправді Пісня співає його, а не він пісню. Люди чують і бачать це диво». Основне кредо автора, його «Школи українського бельканто», якщо Пісня виконана «багатотисячним хором живих голосів», стає «тим «Віче», яке може відповісти на будь-які питання і розв'язати будь-які завдання Буття» (Тютюник, 2015: 116).

Методики вокального навчання не обмежуються розв'язанням спеціально вокальних завдань. В їх змісті розкривається і міждисциплінарна координація на ґрунті взаємодії дотичних елементів навчання. М. Бойченко, Г. Ніколаї, А. Ліненко, Н. Кьон у своїх теоретичних висновках спостерігають можливість забезпечення спільних знанневих комплексів у суб'єктів мистецької освіти. перспективна роль такого методичного підходу полягає у

гармонізації когнітивних та емоційних складових виконавського досвіду, «аналіз виконавських засобів виразності, технічних труднощів, відмінностей між ідеальними слухо-образними зображеннями та реальним звуком» (Nikolai & Voichenko, 2020: 229).

Тривають пошуки джерел виникнення та розвитку української національної вокальної школи, змісту та форм навчальної діяльності видатних педагогів вокалу, шляхів становлення професійної самостійності вокально-педагогічної школи в Україні. Аналіз та узагальнення сучасних креативних методик викладачів-вокалістів доводять прогресивний вплив надання свободи співацькому голосу, «вивільнення співацького голосу від скутості і напруження, від різноманітних психологічних перешкод..., розуміння, що співацький звук – це природне звучання власного музичного інструменту» (Totska, 2024: 53).

Отже, стає очевидною доцільність застосування інтелектуального ресурсу, знань і практичного міжнародного методичного досвіду педагогів вокалу, перспективи застосування креативних ідей вокального навчання, їх спроможність збагачувати традиційні методичні системи, історично усталені теоретичні концепції розвитку та можливостей голосового апарату людини. Пропонуються перспективні ідеї розв'язання зазначеної проблеми за рахунок «поєднання науково-методичного потенціалу професійно зацікавленої світової спільноти викладачів вокалу» (Totska, 2024: 54).

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок. Висвітлено низку теоретичних висновків та поглядів відомих вокалістів світу, розкриті та підкреслено можливість застосування різноманітних підходів до розвитку співацьких здібностей та голосового апарату суб'єктів мистецької освіти та навчання співу; представлено аналіз сучасних креативних методичних моделей навчання співу студентської молоді у закладах вищої освіти та обґрунтовано науково-теоретичні засади їх застосування з подальшим використанням задля створення власних модифікацій викладання вокалу суб'єктам мистецької освіти, що може зреалізуватися у виконавсько-просвітницькій діяльності молоді.

Здійснене дослідження розкрило інтелектуальні можливості вивчення, полінаукову рефлексію фахівців вокального мистецтва задля застосування набутого міжнародного методичного досвіду.

Запропоновані результати розкривають перспективу подальшого удосконалення та осучаснення вокальних методичних моделей навчання співу студентської молоді, інших суб'єктів мистецької освіти різними спеціалістами цієї галузі, а також утворення міжнародної методологічної бази моделей вокального навчання задля збагачення світової вокальної культури.

ЛІТЕРАТУРА

1. Titze, I. (2000). *Principles of Voice Production*. Iowa: National Center for Voice and Speech.
2. Williams, J. (2018). *Teaching Singing to Children and Young Adults*. London: Compton Publishing.

3. Igna, O. N. (2025). Vocal pedagogy as a contemporary scientific direction: Principles, approaches, and educational practices. *Art Education and Science Journal*.

4. Nikolai, H., Lynenko, A., Koehn, N., & Boichenko, M. (2020). Interdisciplinary Coordination in Historical-Theoretical and Music-Performing Training of Future Musical Art Teachers. *Journal of History Culture and Art Research*, 9(1), 225-235. <https://doi.org/10.7596/taksad.v9i1.2434>

5. Ovcharenko, N., Matveieva, O., Chebotarenko, O., & Koehn, N. (2019). Methodological Readiness of Musical Art Master's Degree Students: A Theoretical Research. *Journal of History Culture and Art Research*, 8(4), 166-176; DOI:10.7596/taksad.v8i4.2285.

6. Totska, L., Huralnyk, N., Doroshenko, T., Kholodenko V., Kondratenko, I. (2024). Current trends of implementing creative vocal methods in the practice of musical art teachers' professional training. *Youth Voice Journal*, 14(3), Special Issue. Part 1 (UK), 46-55. <https://doi.org/10.13140/rg.2.2.21529.84320>

7. Sadolin, C. (2000). *Complete Vocal Technique*. Denmark. 255 p.

8. Yu, Hengyuan, Koehn, N. (2021). Internationalisation for mobility and home (IfMH) as a conceptual basis for reforming music Education of chinese students in. *Ad alta journal of interdisciplinay research*, Vol. 11, Issue 2, 12.2021, 127-131.

9. Xia, Jing (2019). *The methodology of shaping pedagogical university students' singing voice via visual modelling* (PhD thesis abstract). Kyiv. <https://enpuir.npu.edu.ua/handle/123456789/27131>

10. Гуань, Юе (2023). Принципи формування готовності до вокально-виконавської готовності магістрів. *Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова. Серія 14. Теорія і методика мистецької освіти, Вип. 29*, 116-123. <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series14.2023.29.15>

11. Маркотенко, І. О. (1980). *Павло Васильович Голубєв – педагог-вокаліст*. К.: Муз. Україна. 74 с.

12. Муравіцька, С. С. (2022). Синтез академічного та естрадного вокалу у методико-педагогічному контексті. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*, 1, 174-179. <https://doi.org/10.32461/2226-3209.1.2022.257682>

13. Самая, Т. (2019). *Вокальне мистецтво естради: український контекст*. Київ: Четверта хвиля. 152 с.

14. Стасько, Г. (2011). *Психотехніка співу у вокальній педагогіці: монографія*. Івано-Франківськ: ПНУ ім. В. Стефаника. 176 с.

15. Ся, Цзін (2018). Зміст методики розвитку співацького голосу у студентів педагогічних університетів засобами візуального моделювання. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 16: Творча особистість учителя: проблеми теорії і практики*, 30, 83-88. URL: https://nbuv.gov.ua/UJRN/Nchnpu_016_2018_30_19

16. Тоцька, Л. О. (2010). *Методичні засади удосконалення вокальної підготовки майбутніх учителів музики* (дис. ... канд. пед. наук: спец. 13.00.02 – «Теорія та методика музичного навчання»). Київ. 239 с. <https://enpuir.npu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/9969/Totska.pdf?sequence=1>

17. Тоцька, Л. О. (2013). Методика формування умінь співу бельканто у процесі вокальної підготовки педагога-музиканта. *Наукові записки [Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова]. Серія: Педагогічні та історичні науки, Вип. 110*, 184-193. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzped_2013_110_29

18. Тютюнник, П. (2015). *Приречені на щастя*. К.: ПАТ «ВІПОЛ». 160 с. <http://194.44.152.155/elib/local/pv/3816.pdf>

REFERENCES

1. Titze, I. (2000). *Principles of Voice Production*. Iowa: National Center for Voice and Speech.

2. Williams, J. (2018). *Teaching Singing to Children and Young Adults*. London: Compton Publishing.

3. Igna, O. N. (2025). Vocal pedagogy as a contemporary scientific direction: Principles, approaches, and educational practices. *Art Education and Science Journal*.

4. Nikolai, H., Lynenko, A., Koehn, N., & Boichenko, M. (2020). Interdisciplinary Coordination in Historical-Theoretical and Music-Performing Training of Future Musical Art Teachers. *Journal of History Culture and Art Research*, 9(1), pp. 225-235. <https://doi.org/10.7596/taksad.v9i1.2434>

5. Ovcharenko, N., Matveieva, O., Chebotarenko, O., & Koehn, N. (2019). Methodological Readiness of Musical Art Master's Degree Students: A Theoretical Research. *Journal of History Culture and Art Research*, 8(4), pp. 166-176. DOI:10.7596/taksad.v8i4.2285.

6. Totska, L., Huralnyk, N., Doroshenko, T., Kholodenko V., Kondratenko, I. (2024). Current trends of implementing creative vocal methods in the practice of musical art teachers' professional training. *Youth Voice Journal*, 14(3), Special Issue. Part 1 (UK), pp. 46-55. <https://doi.org/10.13140/rg.2.2.21529.84320>

7. Sadolin, C. (2000). *Complete Vocal Technique*. Denmark. 255 p.

8. Yu, Henqyuan, Koehn, N. (2021). Internationalisation for mobility and home (IfMH) as a conceptual basis for reforming music Education of chinese students in. *Ad alta journal of interdisciplinay research*, Vol. 11, Issue 2, 12.2021, pp. 127-131.

9. Xia, Jing (2019). *The methodology of shaping pedagogical university students' singing voice via visual modelling* (PhD thesis abstract). Kyiv. <https://enpuir.npu.edu.ua/handle/123456789/27131>

10. Guan, Yue (2023). Pryntsypy formuvannia hotovnosti do vokalno-vykonavskoi hotovnosti mahistriv [Principles of forming readiness for vocal performance activity of master's students]. *Naukovyi chasopys NPU imeni M. P. Drahomanova. Serii 14. Teoriia i metodyka mystetskoj osvity*, Vyp. 29, pp. 116-123. <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series14.2023.29.15>

11. Markotenko, I. O. (1980). *Pavlo Vasylovych Holubiev – pedahoh-vokalist [Pavlo Vasylovych Holubiev – a vocal pedagogue]*. K.: Muz. Ukraina.

12. Muravitska, S. S. (2022). Syntez akademichnoho ta estradnoho vokalu u metodyko-pedahohichnomu konteksti [Synthesis of academic and pop vocal in the methodological and pedagogical context]. *Visnyk Natsionalnoi akademii kerivnykh kadrov kultury i mystetstv*, 1, pp. 174-179. <https://doi.org/10.32461/2226-3209.1.2022.257682>

13. Samaia, T. (2019). *Vokalne mystetstvo estrady: ukraïnskyi kontekst [Vocal art of pop music: Ukrainian context]*. Kyiv: Chetverta khvyliia.

14. Stasko, H. (2011). *Psykhotehnika spivu u vokalnii pedahohitsi [Psychotechniques of singing in vocal pedagogy]*. Ivano-Frankivsk: PNU im. V. Stefanyka.

15. Sia, Tszin (2018). Zmist metodyky rozvytku spivatskoho holosu u studentiv pedahohichnykh universyteitnykh zasobamy vizualnoho modeliuвання [Content of the methodology for developing singing voice of pedagogical university students by means of visual modeling]. *Naukovyi chasopys NPU imeni M. P. Drahomanova. Serii 16: Tvorchyia osobystyia uchytielia: problemy teorii i praktyky*, 30, pp. 83-88. URL: https://nbuv.gov.ua/UJRN/Nchnpu_016_2018_30_19

16. Totska, L. O. (2010). *Metodychni zasady udoskonalennia vokalnoi pidhotovky maibutnikh uchyteliv muzyky [Methodological principles of improving vocal training of future music teachers]* (dys. ... kand. ped. nauk). Kyiv. <https://enpuir.npu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/9969/Totska.pdf?sequence=1>

17. Totska, L. O. (2013). Metodyka formuvannia umin spivu belkanto u protsesi vokalnoi pidhotovky pedahohamuzykanta [Methodology of forming bel canto singing skills in the process of vocal training of a music teacher]. *Naukovi zapysky NPU imeni M. P. Drahomanova. Serii: Pedahohichni ta istorychni nauky*, Vyp. 110, pp. 184-193. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzped_2013_110_29

18. Tiutiunnyk, P. (2015). *Pryrecheni na shchastia [Doomed to happiness]*. Kyiv: PAT «VIPOL». <http://194.44.152.155/elib/local/pv/3816.pdf>

Application of contemporary creative methodological models of teaching singing to student youth in higher education institutions

Nazar Mykolaiovych Korniak
Postgraduate Student at the Department of
Instrumental Performance,
Orchestral Conducting and Art Pedagogy
Dragomanov Ukrainian State University
ORCID: 0009-0007-9269-6357



Стаття поширюється на умовах ліцензії
відкритого доступу (CC BY 4.0)

The article presents an analysis of contemporary methodological models of teaching singing, including creative approaches; the scientific and theoretical foundations of their application are revealed, along with examples of developing original modifications of vocal instruction for young people aimed at their further implementation in performance and educational activities. The results of research conducted by vocalists-pedagogues from different countries are substantiated, and relevant scientific and practical experience is generalized. Specific features of modern creative methodological systems of vocal training are identified in accordance with the research objectives; the effectiveness of the proposed methodological foundations is demonstrated through the application of tested psychological-pedagogical and professionally oriented findings within higher artistic and pedagogical education, as well as through the conceptual renewal and modification of contemporary international methodological models of teaching singing to students. The proposed methodological concept serves as a foundation for generalizing creative models of vocal instruction with the aim of their application in independent performance and educational practice.

A range of theoretical conclusions of world-renowned vocal pedagogues is highlighted, and the prospects of applying diverse approaches to the development of singing abilities and the vocal apparatus of learners in art education are substantiated. The study emphasizes the importance of considering the intellectual potential of interdisciplinary reflection among vocal art specialists for the effective application of international methodological experience; it also justifies the use of traditional sources underlying the development of national vocal schools, the pathways of their professional autonomy, and their capacity to enrich established methodologies and historically grounded theoretical concepts of human vocal apparatus development.

The content of contemporary creative methods employed by teachers-vocalists is generalized, and the progressive impact of granting greater freedom to the singing voice is demonstrated. The promising ideas for addressing the outlined problem are proposed through the integration of scientific and methodological achievements of vocal instructors. The study presents evidence of the effectiveness of further improvement and modernization of vocal teaching models for student youth, as well as the potential formation of an international methodological framework for vocal training models aimed at enriching global vocal culture.

Keywords: singer, subject of art education, creative vocal methods, methodological model, vocal training.